

*Spørgsmål 47:**Ad svaret på spørgsmål 7:*

Vil ministeren indhente en udtalelse fra Administrations- og Personaledepartementet til besvarelse af spørgsmålet for så vidt angår *tjenestemænd*?

Svar:

Socialministeriet har indhentet vedlagte udtalelse af 1. december 1989 fra Administrations- og Personaledepartementet.

»Under henvisning til Socialministeriets brev af 27. november 1989 – 1. kt. j.nr. 1600-26 – angående det af Folketingets Socialudvalg stillede spørgsmål 47 vedrørende forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel kan Administrations- og Personaledepartementet for så vidt angår tjenestemænd oplyse følgende:

Såfremt en tjenestemand søger og får bevilget tidsbegrænset tjenestefrihed uden løn i henhold til tjenestemandenslovens § 58, vil konsekvensen være, at tjenestemandens arbejdsforpligtelse og arbejdsgiverens modsvarende lønforpligtelse suspenderes i tjenestefrihedsperioden.

Hvis formålet med tjenestefriheden imidlertid alene har været at omgå den offentlige arbejdsgivers pligt til at betale sygedagpenge til tjenestemanden, har Finansministeriet ikke bemærkninger til den fortolkning af udtrykket »ansat« i lovforslagets § 3, stk. 4, som Socialministeriet gav i sit svar på Socialudvalgets spørgsmål 7.«

*Spørgsmål 60:**Ad svaret på spørgsmål 7:*

Det bedes oplyst, om det er korrekt, at svaret betyder, at den offentlige arbejdsgiver bliver nødsaget til at afskedige en ansat i tilfælde af langvarig sygdom i modsætning til de mindelige ordninger, som man i dag kan opnå.

Mener ministeren, at denne konsekvens er i overensstemmelse med det formål at sikre, at langvarigt syge ikke mister deres tilknytning til arbejdsmarkedet?

Svar:

Det er korrekt, at svaret betyder, at den offentlige arbejdsgiver ikke kan undslå sig for

forpligtelsen til at betale dagpenge under sygdom ved i stedet at bevilge sygeorlov uden løn.

Hvis den offentlige arbejdsgiver kunne frigøre sig for sin forpligtelse til at betale dagpenge under langvarige sygdomstilfælde ved at bevilge sygeorlov uden løn, ville konsekvensen heraf være, at lønmodtageren i mange tilfælde ville være henvist til at søge om kontanthjælp efter bistandsloven. Denne konsekvens finder jeg ikke ville være rimelig.

Jeg kan i øvrigt tilslutte mig Dagpengelovudvalgets opfattelse af, at ansættelsessikkerheden principielt bør reguleres gennem de arbejdsretlige regler og overenskomster og aftaler og ikke gennem sygedagpengesystemet (side 42 i betænkningen fra juni 1989).

Spørgsmål 10:

Howdan vil ministerens bemyndigelse i lovforslagets § 22, stk. 2 blive brugt?

Svar:

Det følger af forslaget § 22, stk. 2, at socialministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse af dagpengeperioden.

Bemyndigelsen tænkes anvendt således, at dagpengeperioden kan forlænges i følgende situationer:

1) Det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering, herunder arbejdsprøvning, vil blive iværksat.

Det er ikke hensigten at begrænse dagpengeperioden i denne situation, idet dagpengeudbetalingen – under forudsætning af, at der er tale om en realistisk revalideringsmulighed for den pågældende – skal kunne fortsætte, indtil betingelserne for udbetaling af den faste bruttorevalideringsydelse er opfyldt, jf. det samtidig hermed fremsatte lovforslag.

2) Den sikrede er under eller venter på lægebehandling, som – på grundlag af en lægelig vurdering – må antages inden for 26 uger at kunne genskabe fuld arbejdsdygtighed.

Det er ikke afgørende, hvilken sygdom der i de konkrete tilfælde er tale om. I bemærkningerne til bestemmelsen er som eksempel angivet personer, der venter på en øjen- eller hofteoperation.

3) Når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.